1. Чи нам знов зачинати доручувати самих себе? Чи ми потребуємо, як дехто, листів доручальних до вас чи від вас?

2. Ви наш лист, написаний у наших серцях, якого всі люди знають і читають!

3. Виявляєте ви, що ви лист Христів, нами вислужений, що написаний не чорнилом, але Духом Бога Живого, не на таблицях камінних, але на тілесних таблицях серця.

4. Таку ж певність до Бога ми маємо через Христа,

5. не тому, що ми здібні помислити щось із себе, як від себе, але наша здібність від Бога.

6. І Він нас зробив бути здатними служителями Нового Заповіту, не букви, а духа, бо буква вбиває, а дух оживляє.

7. Коли ж служіння смерті, вирізане на каменях буквами, було таке славне, що Ізраїлеві сини не могли дивитись на обличчя Мойсея, через славу минущу обличчя його,

8. скільки ж більш буде в славі те служіння духа!

9. Бо як служіння осуду слава, то служіння праведности тим більше багате на славу!

10. Не прославилося бо прославлене, у цій частині, ради слави, що вона переважує,

11. бо коли славне те, що минає, то багато більш у славі те, що триває!

12. Тож, мавши надію таку, ми вживаємо великої сміливости,

13. а не як Мойсей, що покривало клав на обличчя своє, щоб Ізраїлеві сини не дивилися на кінець того, що минає.

14. Але засліпилися їхні думки, бо те саме покривало аж до сьогодні лишилось незняте в читанні Старого Заповіту, бо зникає воно Христом.

15. Але аж до сьогодні, як читають Мойсея, на їхньому серці лежить покривало,

16. коли ж вони навернуться до Господа, тоді покривало здіймається.

17. Господь же то Дух, а де Дух Господній, там воля.

18. Ми ж відкритим обличчям, як у дзеркало, дивимося всі на славу Господню, і зміняємося в той же образ від слави на славу, як від Духа Господнього.